

Gildas Bourdet

De doodsangst van een komedieschrijver

Station Service —
Foto: Marc
Enguerand

Het Noordfranse Tourcoing mag dan wel een grauwe, vervallen voorstad zijn van Lille, toch is het daar gevestigde Théâtre de la Salamandre voor veel theaterliefhebbers een uitstap net over de grens meer dan waard. Ciné Idéal, een tot theater verbouwde oude wijkcinema in een arbeidersbuurt, fungeert als thuishaven van La Salamandre, het repertoiregezelschap dat zo'n tien jaar geleden in Noord-Frankrijk ingeplant werd toen het de directie overnam van een Centre Dramatique dat daar sinds 1959 actief was. Ondertussen is La Salamandre onder leiding van Gildas Bourdet gepromoveerd tot Théâtre National de la Région Nord/Pas de Calais. Dit impliceert dat het gezelschap binnen een driejarig contract met de Staat een orderboek met minstens zes creaties uit te voeren heeft, naast een decentralisatie-opdracht buiten de eigen regio, inclusief het

buitenland. Verder verbindt dat contract La Salamandre er eveneens toe om een min of meer regelmatig seizoenprogramma samen te stellen in een abonnementsaanbod. Daaronder valt ook het uitnodigen van andere gezelschappen waardoor producties van interessante regisseurs als Jorge Lavelli, Roger Planchon of Jean-Pierre Vincent voor ons heel dichtbij te zien zijn.

In wat volgt willen we ons echter concentreren op het werk van het Théâtre de la Salamandre zelf met de klemtoon vooral op de centrale figuur binnen het gezelschap: artistiek directeur Gildas Bourdet. Als auteur-regisseur, af en toe ook als scenograaf, manifesteert Bourdet zich als een veelzijdig theatermaker en drukt hij ook duidelijk zijn persoonlijke stempel op La Salamandre. Die combinatie is zeldzaam in het theater vandaag, vooral ook omdat Bourdets huisau-

teurschap ingegeven en gegroeid is uit de specifieke noden van het gezelschap.

De fundamentele optie voor hedendaags repertoiretheater werd nl. geconfronteerd met een nijpend tekort aan gepaste teksten. Eerst probeerde men die leemte op te vullen via collectieve schrijfprojecten. Dit leverde stukken op als *La Vie de Jean Baptiste Poquelin dit Molière*, *Martin Eden*, of *Attention au Travail*. Van 1980 af nam Gildas Bourdet die auteursverantwoordelijkheid over. Hij schreef ondertussen al zes theaterstukken: *Didascalies*, *Derniers Détails*, de ook bij ons gespeelde stukken *Le Saperleau* (farse), *Une Station Service* (komedie), *Les Crachats de la Lune* (tragi-komedie) en begin dit jaar *L'Inconvenant* (komedie). Tussendoor herwerkte Bourdet ook nog *Les Bas-Fonds* van Maxim Gorki naar de moderne Franse spreektaal. Al deze stukken werden